

PRZYKAZAĆ SIĘ (2) *vb pf*

W inf oba a jasne; w pozostałych formach -ka-.

inf przykazać się (1). ◇ [*praet* 3 *sg m* przykazał się. ◇ 1 *pl m pers* -smy się przykazali.] ◇ *con* 3 *sg f* by się przykazała (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Zyskać czyjąś przychylność, przedstawić się w dobrym świetle (2) :

przykazać się komu (1): Sroká bacząc łwą poštawę/ Prętki ięzyk y wymowę: Ku orłowi przyleciała/
Aby mu się przykazała. *BierEz O3. Cf [przykazać się komu czym].*

[*przykazać się komu czym: [córka cesarska]* do Paryża fie iechać nápárłá/ áby nietylko oycowkie Rycerstwo/ ále też y nieprzyacielkie oglądała/ ázaby fie iey który ku štadłu Małżeńskie^{mv} vlubił. Takową chuc Olbrzymki Krol wiedząc w niey/ á chcąc fie iey tym przykazać/ bo o iey miłość wielce ftał/ niechciał bez iey wiedzenia ktemu boiowi iść/ ázaby mu też fzcześnie zwycięstwá winzowała. *HistOtton 47.*]

przykazać się ku komu (1): A przetoż proszę was dáycie mi radę/ iakobych fie mógł ku panu wálzemu Szczeńciu [*imię alegorycznej postaci literackiej*] przykazać/ a iemu służyć? *ForCnR B3.*

2. [Powierzyć się czyjejs opiece, oddać się do czyjejs dyspozycji [komu]: Tenże tedy Tatarzyn przykazał się Machmetbaszy nawyszemu po Cesarzu panu. *PamJancz 98.*

W przeciwstawieniu: »odrzec się ... przykazać się«: Ten takowy/ dyabelkim ięzykiem mowi: Iefliżefmy fie iuz odrzekli dyablá/ á Chrístułowifmy fie przykazáli/ Czemuż ieflcze mowiemy/ ięzykiem ludkim/ który z żemie ieft *ErazmJęzyk li8 (Linde s.v. przykazać).*]

Synonimy: **1. zalecić się; 2. dać się, oddać się, podać się, polecić się, poruczyć się, powierzyć się, zlecić się, zwierzyć się.**

Formacje współrdzenne cf KAZAĆ.